

Công Dân Nước Trời

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Phi-líp 3:17-4:23, 1 Cô-rinh-tô 15:42-44, Giăng 14:27, Thi thiên 119:165, Gióp 1:21, 1 Ti-mô-thê 6:7.*

CÂU GỐC: “Chớ lo phiền chi hết, nhưng trong mọi sự hãy dùng lời cầu nguyện, nài xin, và sự tạ ơn mà trình các sự cầu xin của mình cho Đức Chúa Trời” (*Phi-líp 4:6*).

Bài học tuần này kết thúc việc nghiên cứu của chúng ta về bức thư cho người Phi-líp, và nó chứa đầy những bài học và châm ngôn giá trị cho cuộc sống hằng ngày. Dường như nhiều giá trị đạo đức cao cả hướng dẫn đời sống của sứ đồ Phao-lô được tìm thấy trong những câu kết của bức thư. Tương tự như những lời dạy của Đức Chúa Giê-su, chú trọng vào con người bên trong, những gì Phao-lô chia sẻ với chúng ta là những bí quyết để sống một đời sống Cơ Đốc vui thỏa.

Ngay cả khi mọi điều không xảy ra theo cách chúng ta muốn, cũng là điều thường xuyên xảy đến ngoài ý muốn, chúng ta không cần phải lo lắng, bồn chồn hay nản lòng. Thay vào đó, có những nguyên tắc sẽ giúp chúng ta tìm thấy sức mạnh nội tâm để đối mặt với những thách thức mà cuộc sống mang lại, và do đó chúng ta có thể trải nghiệm sự bình an vững chắc và lâu dài mà chỉ có Chúa mới có thể ban cho. Hiện tại và tương lai nằm trong tay Ngài, và Ngài sẽ cung cấp mọi thứ chúng ta cần.

Quan trọng nhất, chúng ta không cần đặt hy vọng vào các hệ thống chính quyền trần gian, chúng thường làm chúng ta thất vọng. Là Cơ Đốc nhân, chúng ta là công dân của vương quốc thiên đàng của Chúa. Và với quyền công dân đó, chúng ta có những đặc quyền, những đặc quyền tuyệt vời. Và cả trách nhiệm nữa.

Học bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát, ngày 14 tháng 2.

Những Gương Mẫu

Tất cả chúng ta, vào một thời điểm nào đó, đều tìm thấy những người mà mình ngưỡng mộ và muốn bắt chước theo. Với trẻ em, điều đặc biệt quan trọng là chúng phải có những gương mẫu tốt. Lý tưởng nhất là cha và mẹ của chúng. Khi lớn lên, chúng sẽ tìm thấy những gương mẫu khác, có thể liên quan đến nghề nghiệp mà chúng đã chọn hoặc thậm chí trong những tiểu sử mà chúng đã đọc. Chúng cũng có thể tìm hiểu cách các nhân vật khác nhau trong Kinh Thánh đối phó với những thách thức và so sánh các nhân vật ấy với những trải nghiệm sống của chính chúng.

Thật không may, trong phương tiện truyền thông ngày nay, có rất nhiều gương mẫu xấu. Chúng ta bị tấn công bởi những câu chuyện giật gân—những câu chuyện kể chi tiết về các vấn đề vô luân và cuộc sống thác loạn của những người nổi tiếng. Những độc giả của Phao-lô ở thành Phi-líp, mặc dù không sống trong thời đại của mạng xã hội, nhưng vẫn phải đối mặt với những thách thức tương tự.

Sự thật là, thế giới mà Phao-lô sống rất đồi bại, vô đạo đức và xấu xa, không khác gì thế giới của chúng ta ngày nay. Luôn luôn có—và sẽ luôn có, ít nhất là cho đến tận thế—quá nhiều những điều xấu xa lan tràn khắp nơi. Câu hỏi dành cho chúng ta là: Chúng ta phản ứng với điều đó như thế nào?

Đọc Phi-líp 3:17–19. Những gương tốt và xấu được mô tả như thế nào trong phần Kinh Thánh này? Những chìa khóa nào được đưa ra để phân biệt chúng với nhau?

Chúng ta không được quên tấm lòng thương mến của Phao-lô đối với những người mà ông bất đồng ý kiến—ông khóc thương họ! Cũng lưu ý rằng ông không gọi họ là kẻ thù của mình mà là “kẻ thù của thập tự giá của Đấng Christ” (*Phi-líp 3:18*). Phao-lô nhận ra rằng có nhiều vấn đề lớn hơn đang bị đe dọa, cụ thể là, thập tự giá phá vỡ các rào cản và đặt tất cả chúng ta vào cùng một cấp độ, như những tội nhân cần một Đấng Cứu Rỗi (*xem Ê-phê-sô 2:11–14*).

Ngoài ra, không nên bỏ qua cách Phao-lô thúc giục người Phi-líp tập trung vào những tấm gương tốt, chứ không phải những tấm gương xấu; hãy quan sát cẩn thận những người có lối sống giống ông. Điều thú vị là Phao-lô sử dụng ngôn ngữ tương tự khi cảnh báo người La Mã “hãy coi chừng những kẻ gây bè đảng và làm gương xấu, nghịch cùng sự dạy dỗ mà anh em đã nhận. Phải tránh xa họ đi.” (*Rô-ma 16:17*). Những kẻ lừa dối ở Rô-ma được mô tả là những kẻ “không hầu việc Chúa chúng ta là Đức Chúa Jêsus Christ, nhưng hầu việc cái bụng của mình” (*Rô-ma 16:18*).

Mặc dù, dĩ nhiên, Đức Chúa Giê-su là mẫu mực hoàn hảo duy nhất, nhưng vẫn có những người khác, ít nhất là trong một số lãnh vực nào đó, có thể là gương mẫu tốt. Đồng thời, qua bạn, người khác nhìn thấy gương mẫu nào?

“Hãy Đứng Vững Trong Chúa”

Đọc Phi-líp 3:20, 21. Phao-lô mô tả tỏ tường thế nào về “quyền công dân” của Cơ Đốc nhân?

Không giống như những kẻ thù của thập tự giá là những kẻ “chỉ tư tưởng về các việc thế gian” và không có chúa nào lớn hơn bụng của họ (*Phi-líp 3:19*), quyền công dân Cơ Đốc là ở thiên đàng, và đáng tể trị của chúng ta là chính Đức Chúa Giê-su Christ. Để nhấn mạnh điểm này, Phao-lô chỉ rõ nhu cầu “thân thể hèn mạt này của chúng ta” (*Phi-líp 3:21*), phải chịu bệnh tật, suy yếu và chết chóc, để được biến đổi giống như thân thể phục sinh vinh hiển của Đấng Christ.

Đọc các câu Kinh Thánh sau đây và xem trạng thái vinh quang được mô tả như thế nào? Gióp 19: 25-27; Lu-ca 24:39; 1 Cô-rinh-tô 15:42-44; 1 Cô-rinh-tô 15:50-54; Cô-lô-se 3:4.

Cuối cùng, qua Đức Chúa Giê-su, sự chết, “kẻ thù cuối cùng,” sẽ bị hủy diệt (*1 Cô-rinh-tô 15:26*). Và đó là hy vọng lớn nhất của chúng ta, lời hứa cuối cùng mà chúng ta đã được ban cho trong Đức Chúa Giê-su—không chỉ là sự kết thúc của cái chết mà còn là một thân thể hoàn toàn mới, thậm chí là một “thân thể vinh hiển” (*Phi-líp 3:21*).

Trong một cuốn sách nói về cách tìm kiếm “sự cứu rỗi” mà không cần đến Chúa, trong đó lập luận một cách khá ngớ ngẩn rằng vượt qua nỗi sợ chết chính là “sự cứu rỗi,” tác giả Luc Ferry thừa nhận rằng Cơ đốc giáo “giúp chúng ta không chỉ vượt qua nỗi sợ chết mà còn đánh bại chính cái chết. Và khi thực hiện điều đó theo khía cạnh bản sắc cá nhân, thay vì ẩn danh hay trừu tượng, có vẻ như đây là cách duy nhất mang lại chiến thắng trọn vẹn thực sự của sự sống đời đời cho cá nhân trước bản chất hay chết của con người.”—Ferry, *A Brief History of Thought* (New York: Harper Collins, 2011, phiên bản Kindle), tr. 90. Một lời thừa nhận khá thú vị, đến từ một người vô thần.

Vì vậy, đối với Phao-lô, quyền công dân thiên đàng của chúng ta bao gồm lời hứa về sự phục sinh và sự sống đời đời trong một sự hiện hữu hoàn toàn mới mà hiện tại chúng ta khó có thể tưởng tượng được.

Tại sao lời hứa về sự sống đời đời lại quan trọng đến vậy đối với tất cả những gì chúng ta tin? Thế gian này có thể cung cấp điều gì đáng để đánh đổi những gì Đấng Christ ban cho chúng ta?

Hãy Vui Mừng Trong Chúa Luôn Luôn

Đọc Phi-líp 4:4-7. Làm thế nào chúng ta có thể trải nghiệm “sự bình an của Đức Chúa Trời”?

Sau khi đề cập một lần nữa đến nhu cầu về sự hiệp nhất (*Phi-líp 4:1-3*), Phao-lô chuyển sang chủ đề khác: vui mừng trong Chúa (*Phi-líp 4:4-7*).

Bạn đã bao nhiêu lần căng thẳng vì những thứ cuối cùng tan biến dễ dàng nhanh như lúc chúng xuất hiện? Vì lý do chính đáng, Đức Chúa Giê-su đã nhiều lần nhấn mạnh rằng chúng ta không nên lo lắng (*xem Ma-thi-ơ 6:25-34, Ma-thi-ơ 10:19*), và Phi-e-rơ nhắc nhở chúng ta rằng chúng ta có thể trao mọi nỗi lo lắng hoặc băn khoăn của mình cho Chúa, “vì Ngài chăm sóc anh em” (*1 Phi-e-rơ 5:7*). Trên thực tế, những rắc rối ngày càng gia tăng trên toàn thế giới là điều thôi thúc chúng ta với hy vọng rằng sự tái lâm của Chúa đã gần (*so sánh Ma-thi-ơ 24:33, Lu-ca 21:28, Gia-cơ 5:8*).

Thuốc giải cho sự lo lắng về mọi thứ, trong mọi tình huống, là dâng lên lời cầu nguyện bởi đức tin (*Phi-líp 4:6, 7*). Rõ ràng, chúng ta phải tin và hành động theo lời cầu nguyện của mình như thể chúng đã được đáp lời, ngay cả trước khi chúng ta thấy lời cầu nguyện đó được ứng nghiệm, bởi vì chúng ta phải cầu nguyện “với lòng biết ơn.” Ngoài ra còn có từ “nài xin,” báo hiệu những lúc cực kỳ khẩn cấp (*xem Lu-ca 1:13, Phi-líp 1:19, 1 Ti-mô-thê 5:5, Gia-cơ 5:16*). Lời cầu nguyện của chúng ta vẫn là “lời thỉnh cầu,” nhưng chúng ta có thể biết rằng lời thỉnh cầu của mình đã được chấp nhận miễn là chúng ta cầu xin “theo ý muốn của Ngài” (*1 Giăng 5:14*). Khi đó, chúng ta có thể nghỉ ngơi và bình an, biết rằng mọi lời thỉnh cầu của chúng ta đều nằm trong tay Chúa.

Những câu Kinh Thánh sau đây mở rộng sự hiểu biết của chúng ta về sự bình an của Đức Chúa Trời như thế nào? Thi thiên 29:11, Ê-sai 9:6, Lu-ca 2:14, Giăng 14:27, 1 Cô-rinh-tô 14:33.

Sự bình an của Chúa là điều mà thế gian không bao giờ có thể ban cho, vì sự bình an của Chúa đến từ sự bảo đảm rằng chúng ta có món quà là sự sống đời đời qua Đức Chúa Giê-su, Cứu Chúa của chúng ta (*Rô-ma 5:1, Rô-ma 6:23*). Sự bình an này tác động đến mọi khía cạnh của cuộc sống và “vượt quá mọi sự hiểu biết” (*Phi-líp 4:7*). Là sự bình an mà không thể chỉ được nắm bắt bằng trí tuệ mà thôi.

Bạn sẽ mô tả thế nào với người khác về ý nghĩa của việc trải nghiệm “sự bình an của Chúa”?

Hãy Nghĩ Về Những Điều Này . . .

Sự bình an vượt quá sự hiểu biết cũng sẽ “bảo vệ lòng và trí anh em qua Chúa Jêsus Christ” (*Phi-líp 4:7*). Đời sống bên trong của chúng ta cần được bảo vệ. Điều thú vị là *Phi-líp 4:7* sử dụng phép ẩn dụ quân sự liên quan đến sự bình an của Đức Chúa Trời. Động từ tiếng Hy Lạp (*phroureō*) được dùng để mô tả một đội quân đồn trú bảo vệ một thành phố chống lại sự xâm lược (*2 Cô-rinh-tô 11:32; so sánh Công vụ 9:24*).

Một khía cạnh rất quan trọng khác của sự bình an nội tâm liên quan đến việc sống hòa hợp với ý muốn của Chúa. “Phàm kẻ nào yêu mến luật pháp Chúa được bình yên lớn; Chẳng có sự gì gây cho họ sa ngã” (*Thi thiên 119:165*).

Đọc *Phi-líp 4:8, 9*. Những hành động cụ thể nào được thúc giục ở đây?

Phao-lô giới thiệu *Phi-líp 4:8,9* với hai chữ “rốt lại” hay “hơn nữa” và liệt kê sáu đức tính, theo sau là bản tóm tắt ngắn gọn về chúng và lời khuyên khích noi theo tấm gương của Phao-lô. Lời khuyên kết thúc mang tính xuyên văn hóa này phù hợp với bối cảnh Hy Lạp-La Mã của *Phi-líp*, với sự nhấn mạnh kép vào đức hạnh và gương mẫu. Tuy nhiên, điều thật thú vị là, trọng tâm lại là các đức tính trong Kinh Thánh, điều này khá rõ ràng khi Phao-lô bỏ qua bốn đức tính chính của Hy Lạp (thận trọng, công bằng, tiết độ và can đảm).

1. Chân thật — không phải ngẫu nhiên, danh sách này bắt đầu với đức tính nền tảng theo Kinh Thánh là sự chân thật, điều mà Đức Chúa Giê-su (“Quả thật, ta nói . . .”) và toàn bộ Tân Ước thường nhấn mạnh (*xem Công vụ 26:25, Rô-ma 1:18, 1 Cô-rinh-tô 13:6, 2 Cô-rinh-tô 4:2, Ê-phê-sô 4:15, 1 Ti-mô-thê 3:15, Gia-cô 1:18, 1 Phi-e-rơ 1:22, 1 Giăng 2:21*).
2. Cao quý — từ tiếng Hy Lạp dùng để chỉ về đức hạnh của một cá nhân (*so sánh những cách sử dụng khác của nó trong 1 Ti-mô-thê 3:8, 11; Tít 2:2, được dịch là “tôn kính”*).
3. Công bình — đức tính này được định nghĩa bởi bản chất công bình của Đức Chúa Trời (*so sánh cách sử dụng trong Phi-líp 1:7*).
4. Tinh khiết — tư tưởng và hành động xuất phát từ sự được Đức Chúa Trời xem là thanh sạch bởi đức tin (*xem 1 Giăng 3:3*).
5. Đáng yêu — vẻ đẹp thẩm mỹ, được thấy rất nhiều trong sự sáng tạo của Chúa.
6. Đáng khen — “tử tế, dễ mến và đáng quý”.

Phao-lô đưa ra thêm hai điều kiện nữa, kéo một ý nghĩa ngoại giáo được gán cho bất kỳ đức tính nào trong số này: “nếu có điều gì tốt lành hay đáng khen” (*Phi-líp 4:8*), chúng ta phải nghĩ về những đức tính thiên thượng này. Sau đó, để xóa bỏ mọi nghi ngờ và hiểu lầm có thể có, Phao-lô kêu gọi chúng ta thực hành những gì chúng ta đã học, tiếp nhận, nghe và thấy từ chính tấm gương của ông (*Phi-líp 4:9*).

Chìa Khóa Cho Sự Thỏa Lòng

Đọc Phi-líp 4:10–13, 19. Phao-lô tiết lộ bí quyết nào để có một cuộc sống thỏa lòng và hạnh phúc?

Khi những hoàn cảnh cực đoan xảy ra (đói khát, bệnh tật, thương tích, mất mát), người ta bắt đầu suy gẫm về những điều thực sự quan trọng và ngẫm nghĩ về những ơn phước thường bị coi là điều hiển nhiên. Khi chúng ta “nghèo hèn” (*Phi-líp 4:12*), “thiếu thốn”, hoặc “gần như không có gì” là lúc đức tin được trời dấy để đáp ứng hoàn cảnh đó.

Ngược lại, khi chúng ta “sống trong thịnh vượng,” chúng ta phải luôn nhận thức rằng sự thịnh vượng đó có thể biến mất trong chốc lát (*xem Châm ngôn 23:5*). Cả Gióp và Phao-lô đều nhắc nhở chúng ta, chúng ta không mang gì vào thế gian khi chào đời, và chúng ta sẽ không mang gì theo khi xuống mồ (*Gióp 1:21, 1 Ti-mô-thê 6:7*).

Hãy lưu ý những lời hứa sau đây trong Kinh Thánh:

- Thi thiên 23:1—“Đức Giê-hô-va là Đấng chăn giữ tôi; tôi sẽ chẳng thiếu thốn gì.”
- Ma-thi-ơ 6:32—“Cha các người ở trên trời vốn biết rằng các người cần dùng những điều đó rồi.”
- 1 Phi-e-rơ 5:7—“Hãy trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài, vì Ngài hay săn sóc anh em.”
- Phi-líp 4:19—“Đức Chúa Trời tôi sẽ làm cho đầy đủ mọi sự cần dùng của anh em y theo sự giàu có của Ngài ở nơi vinh hiển trong Đức Chúa Jêsus Christ.”

Và, điều tuyệt vời nhất trong tất cả: “Tôi làm được mọi sự nhờ Đấng ban thêm sức cho tôi” (*Phi-líp 4:13*). Có lẽ không ai trong chúng ta có thể hiểu đầy đủ “mọi sự” bao hàm điều gì. Chắc chắn, giống như bất kỳ lời cầu xin nào về sự giúp đỡ và sức mạnh của Chúa, chúng ta phải cầu xin theo ý muốn của Ngài. Nhưng nhiều lần, chúng ta thậm chí không cầu xin những điều mà chúng ta biết là phù hợp với ý muốn của Ngài. Đó là lý do tại sao Gia-cơ 4:2 nói rằng, “Anh em chẳng được chi, vì không cầu xin.”

Sau đây là một số điều chúng ta có thể vững lòng cầu xin, vì biết rằng chúng phù hợp với ý muốn của Chúa:

- Sự cứu rỗi cho người thân hoặc bạn bè (*1 Ti-mô-thê 2:3, 4*)
- Sự can đảm chia sẻ đức tin của chúng ta (*Khải huyền 22:17*)
- Sự tha thứ khi chúng ta xưng tội và từ bỏ điều sai trái (*1 Giăng 1:9*)
- Sức mạnh để vâng giữ các điều răn của Chúa (*Hê-bơ-rơ 13:20, 21*)
- Lòng yêu thương cho những người ghét và ngược đãi chúng ta (*Mat. 5:44*)
- Sự khôn ngoan cho những tình huống khó khăn (*Gia-cơ 1:5*)
- Sự thông hiểu được lẽ thật trong Lời Chúa (*Giăng 8:32*)

Bạn sẽ giải quyết thế nào với những điều bạn cầu nguyện nhưng vẫn chưa xảy ra hoặc có thể sẽ không bao giờ xảy ra?

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC: “Chỉ những ai liên tục nhận được nguồn cung cấp mới của ân điển thì mới có được sức mạnh tương xứng với nhu cầu hằng ngày của họ và khả năng sử dụng sức mạnh đó. Thay vì mong đợi một thời điểm nào đó trong tương lai, qua một sự ban cho đặc biệt về sức mạnh thuộc linh mà họ sẽ nhận được sự phù hợp kỳ diệu để chinh phục linh hồn, thì họ nên đầu phục Chúa hằng ngày, để Ngài có thể biến họ thành những công cụ thích hợp cho Ngài sử dụng. Mỗi ngày, họ tiếp tục cải thiện các cơ hội phục vụ nằm trong tầm với của họ. Mỗi ngày, họ làm chứng cho Chúa ở bất cứ nơi nào họ có thể, cho dù trong một việc lao động khiêm nhường nào đó trong gia đình, hay trong một lĩnh vực công cộng hữu ích.

“Đối với người làm việc hết lòng, họ có một niềm an ủi tuyệt vời khi biết rằng ngay cả Đấng Christ, trong suốt cuộc đời trên đất, Ngài cũng đã tìm kiếm Cha Ngài hằng ngày để được cung cấp thêm ân điển cần thiết; và từ sự hiệp thông này với Đức Chúa Trời, Ngài đã tiến bước để củng cố và ban phước cho người khác ...

“Mỗi công nhân của Chúa là những người noi theo gương của Đấng Christ, sẽ được chuẩn bị để tiếp nhận và sử dụng quyền năng mà Đức Chúa Trời đã hứa với hội thánh của Ngài để sẵn sàng cho mùa gặt đang chín tới trên đất.”—Ellen G. White, *God's Amazing Grace*, tr. 117.

“Đức Chúa Trời biết mọi nhu cầu của chúng ta và đã cung cấp cho chúng ta. Chúa có cả một kho tàng vật dụng cho con cái của Ngài và có thể cung cấp cho họ những gì họ cần trong mọi hoàn cảnh. Vậy tại sao chúng ta không tin cậy Ngài? Ngài đã hứa những lời quý báu với con cái của Ngài với điều kiện là phải trung thành vâng theo những luật lệ của Ngài. Không có gánh nặng nào mà Ngài không thể cất đi, không có bóng tối nào mà Ngài không thể xua tan, không có sự yếu đuối nào mà Ngài không thể biến thành sức mạnh, không có nỗi sợ hãi nào mà Ngài không thể xoa dịu, không có khát vọng xứng đáng nào mà Ngài không thể hướng dẫn và làm cho thành tựu.

“Chúng ta không nên nhìn vào chính mình. Càng đắm chìm vào những khiếm khuyết của bản thân, chúng ta càng ít sức mạnh để vượt qua chúng.”—Ellen G. White, *That I May Know Him*, tr. 224.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hãy nghĩ đến một số trường hợp sáng giá nhất của bạn về lời cầu nguyện được đáp ứng. Chúng đã giúp bạn trải nghiệm sự bình an của Chúa vượt quá sự hiểu biết như thế nào? Còn những lời cầu nguyện không được đáp ứng thì sao? Làm thế nào bạn vẫn có thể trải nghiệm sự bình an đã hứa?
2. Trong bối cảnh của Phi-líp 4:8, bạn dành thời gian suy nghĩ về điều gì? Những gì bạn suy nghĩ củng cố đức tin của bạn và bước đi với Chúa tốt như thế nào?
3. Thảo luận về trích dẫn cuối cùng ở trên. Ý nghĩa của câu nói “Chúng ta càng đắm chìm vào những khiếm khuyết của bản thân, chúng ta càng ít sức mạnh để vượt qua chúng” là gì? Vậy thì chìa khóa để vượt qua là gì?